

UNIDADE 2. RESUMO

Recorda

- *Na primeira declinación case todas as palabras son femininas.*
- *Pertencen á primeira declinación e son femininas, as palabras que se enuncian do seguinte xeito: α-ας , α-ης , η-ης.*
- *Os masculinos engaden un -ς ao nominativo e o ditongo -ου no xenitivo. Pertencen a primeira declinación e son masculinos, as palabras enunciadas do xeito seguinte: -ας -ου , -ης -ου. Nos masculinos non hai, pois, temas en alfa mixto (para o resto dos casos, vale o dito para os femininos).*
- *Se un substantivo non leva artigo tradúcese cun indeterminado ou sen artigo (circunstancialmente, tamén con artigo determinado).*
- *En grego, o xenitivo CN adoita colocarse entre o artigo e o nome ao que complementa, indicando a estreita relación que hai entre eles. NON pode traducirse nesa orde nas nosas linguas románicas.*
- *As desinencias persoais de presente de indicativo dos verbos tipo λύω son: -ω , -εις , -ει , -ομεν , -ετε , -ουσι(ν).*
- *Nos MITOS cóntanse historias concretas, e considéranse dignos de seren lembrados polo feito de que serven para comprender o mundo.*
- *O proceso de reformas de Atenas desde Solón ata Clístenes encamiñase á instauración da DEMOCRACIA.*
- *O grego é a orixe de numerosas palabras da nosa lingua e continúa servindo para crear termos científicos nas linguas modernas*
- *O coñecemento da etimoloxía serve para mellorar o coñecemento do léxico das nosas linguas.*

Recorda: Para a análise sintáctica

A partir de agora a análise morfolóxica e a análise sintáctica serán exercicios moi frecuentes. O xeito correcto de levalos a cabo é o seguinte:

Para a análise morfolóxica dos nomes e pronomes debes indicar: caso, número, xénero, tipo de declinación á que pertence, enunciado da palabra (indicar o seu nominativo e xenitivo de singular).

Exs: ἄνθρωπος: nominativo singular masculino da declinación temática, ἄνθρωπος, -ου / δῶρω dativo singular neutro da declinación temática, δῶρον, -ου

Para a análise morfolóxica dos verbos debes indicar: persoa, número, tempo, modo, voz, verbo ao que pertence.

Exs.: φέρομεν: primeira persoa do plural do presente de indicativo activo do verbo φέρω.

ἔγραφες: segunda persoa do singular do imperfecto activo do verbo γράφω.

Para a análise sintáctica de cada frase debes subliñar os diferentes elementos sintácticos que a compoñen e escribir debaixo qué función desempeñan (suxeito (Sx), verbo (V), atributo (Atr), complemento directo (CD), complemento indirecto (CI), complemento circunstancial (CC) -de lugar (L), tempo (T), modo (M), instrumento (Inst), etc.).

En caso de que haxa varias oracións, debes escribilas en liñas separadas, indicar cal é o elemento que as relaciona (entre oracións xustapostas, comas; entre oracións coordinadas, conxuncións copulativas, adversativas, disxuntivas...; entre principal e subordinada, pronome relativo ou conxunción subordinante).

Práctica primeira declinación

Vexamos algunhas frases sinxelas. Para observar mellor as funcións e a tradución de cada caso, mantemos en galego a mesma orde do grego e logo escribímola na súa orde normal.

ἡ οἰκία μικρά ἐστίν
a casa pequena é
a casa é pequena

αἱ οἰκίαι μικραί εἰσιν
as casas pequenas son
as casas son pequenas

ἐστί(ν) é a 3ª persoa de singular do presente de indicativo do verbo *ser* e εἰσι(ν) a 3ª de plural. O suxeito e o verbo concordan en número e persoa, como en galego.

Este verbo pode traducirse por “ser”, cando ten atributo e por “hai” cando non o ten

ἔστιν οἰκία ἐν τῇ ἀγνιᾷ
hai unha casa na rúa.

εἰσὶν οἰκίαι ἐν τῇ ἀγνιᾷ
hai casas na rúa

Se un substantivo non leva artigo, tradúcese cun indeterminado ou sen artigo

ἡ τῆς οἰκίας θύρα
a da casa porta
a porta da casa

ἐν ταῖς οἰκίαις θύραι εἰσιν
nas casa hai portas

κεφαλὴ τῆς ὕδρας
unha cabeza de hidra